

526

1
526

Acc.nr.

Augusta Nilsson

S:t Olof

Albo härad

Skåne

Född i

Vistats i S:t Olof

sedan

Uppteckn. av Harald Olsson
junil 1928.LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ria ,ria ranka,hästen heter Blanka,varc ska vi ria,ria å
fria,till en liten pia,vad ska hon heta,Anna Margreta,men
när vi kommo dit,så var där ingen hemma,utan tre små hunnå
som låg vid väggåna,och slicka sina lägga.Den ene sade hau,
och den andre sade vau,och den tredje sade hau,hau ,hau.

(19 sidor)

Acc. nr.

2.2

Augusta Nilsson

S:t Olof

Albo härad,

Skåne.

Född i

Vistats i S:T Olof

sedan

Uppteckn. av Harald Olsson

juni 1928.

526

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ria, ria ranka, hästen heter Blanka, var ska vi ria, ria å fria,
till en liten pia, vad ska hon heta, Anna Margreta, men när vi
kommo dit, så var där ingen hemma, utan en gammal kvinna, hon
satt i spisen, hon kokte hönor, stora som böner, en till far ,
och en till mor, och en till alla våra~~r~~ lassar.

Acc.

Augusta Nilsson

St.Olof

Albo Härad

Skåne

Född i

Vistats i S:T Olof

sedan

Uppteckn.av Harald Olsson
juni 1928.

526

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En murare från Bästekille berättade, att man förr i världen
skulle mura in en flaska med pengar i ena hörnan av huset,
så kom de inneboende att få stor tur alltid.

526

4 4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Jag är varmest,då det är kallast,och kallast,då det är
varmast?

Svar:kakelugnen.

526

55

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Lille trille lå' på taket, trilla ner och slogs itu,
ingen man i heka vårt lann, lille trille laga kan?

Svar: äggét.

526

6 6

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Vem är det som tittar alla människor i stjärten?

Svar: tröskeln.

526

77

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Vem är det som tackar alla människor för sist?

Svar:dörrklinkan.

526

8 8

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Runt som ett ägg, räcker runt kring en vägg?

Svar: nystat.

526

9.9

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Vad är det som går och går, och aldrig kommer till dörren?

Svar: klockan

526

10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Lapp uppå lapp,lapp uppå lapp,lapp,lapp,lapp?

Svar:kålhuvudet.

526

11

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Min mor har ett lakan, som ingen kan fålla,
min bror har ett päron, som ingen kan skära,
min syster har ett äpple, som ingen kan äta,
min far har så många pengar, som ingen kan räkna?

Svar: himlen, månen, solen, stjärnorna.

526

12 12

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Där stod en man invid en vägg,han glodde
vitt,han gödde stritt,hans namn är sagt,men ni gissar det
inte i afton?

Svar:en hund,som heter Sagt.

526

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVGåta.

På en tuva väckste två käppar, på de käpparna växte en påse, på den påsen växte en värmölla, på den värmöllan växte en skog, och i den skogen gå alla kungens små kreatur?

Svar: en människa.

526

1414

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Runnt som solen, svart som jorden och har en lång rumpa
efter sig?

Svar: pannjärnet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

Där låg en man på tūsen rör,han ropte in till Helsingör,
släpp ut,släpp ut Sven Gylta,här kommer all världens vi-
ånger(vidunder) med en sladdertann i halsen?

Svar:en gubbe låg och täckte på taket,så ropade han in i
stugan"släpp ut hunden,för här kommer en mickel med en gås
i gapet.

Acc.nr.

Augusta Nilsson
St Olof
Albo härad
Skåne
Född i
Vistats i St Olof
sedan

Gåta.

Där låg en man på tusen rör
han ropte in till Helsingör
släpp ut,släpp ut Sven Gylta
här kommer all världens vionger (-vidunder)
med en sladdertann(-tand) i halsen.

526

16
16

Upptecknat av
Harald Olsson juni
1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

17 17
526LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skämthistoria.

Måns Möller i Fränninge brukade berätta: det var en gång ett gammalt par, som inte hade några barn. Men de hade en tam tjurkalv, och den passade de så väl och kelade jämt och samt med den. Kalven kallade de Pims. Så en dag hade det gamla paret kommit in till Lund och där stodo de och tittade på ett stort hus, som de mycket undrade på vad det var för något. Vid sidan om dem stodo ett par studenter och till dem vände sig de gamla och sade: ha' ä' dä' för ett hus? -- Jo, svarade studenterna, där gör de folk av fä. -- När kvinnan hörde detta sade hon till mannen: du undras om di då kanske skulle kunna göra folk av vår Pims därhemma. -- Ja kanske det, och de gamla vände sig åter till studenterna och berättade om Pims därhemma och frågade så, om de trodde att de skulle kunna göra folk av kalven. -- Jo då, det kunde nog gå bra, om de bara togo honom in och så avtalade de med det gamla paret, vilken dag de skulle lämna honom och var de skulle lämna honom. Men kom ihåg att ni tar mycket mat med till honom, för det går åt mycket till att göra folk av ett så stort fä, sade de och så skiljdes de åt. Det gamla paret foro så hem och gjorde alla förberedelser till att Pims skulle få det så bra som möjligt, den tid han skulle vara vid universitetet, och på den avtalade dagen foro de så in med honom. Studenterna mötte dem och togo hand om Pims och all maten, och så sade de till

18 18

526

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

de gamla, att om en fjorton dagar kunde de komma in och se om kalven och då fick de ha mer mat med till den. Ja, det skulle de och så foro de hem. Studenterna sålde strax Pims och gjorde sig en glad dag. När nu de fjorton dagarna voro gångna, så hade de avtalat med en kamrat, att han skulle sitta i ett rum uppe på universitetet och dit skulle de så leda upp det gamla paret, men till allt vad de sade, skulle han ej svara ett ord utan bara blänga ilsket på dem. När nu det gamla paret kommo upp och sågo att Pims var på så god väg att bli folk, blevo de mycket glada, och de talade till sin förmente kalv om allt därhemma och ifrågade honom, om han inte kände igen dem. Men studenten bara blängde på dem. Då lämnade de sin mat, som de hade tagit med till Pims och så foro de igen efter det att de fått lov, att komma igen om en månad och se om kalven igen. Då de nu foro hem sade gumman till sin man: hör du, jag vet, nästa gång vi resa in, så skall jag ta böttan med som jag förr brukade ge honom av, så ska vi se om han inte känner igen den bättre än oss. När de så foro in nästa gång, så hade gumman tagit böttan med sig. Studenterna mötte dem liksom förra gången och liksom då, så hade de bett sin kamrat att spela Pims. De gamla började så prata med studenten, men han bara blängde. Då tog gumman fram byttan, räckte den mot studenten och sade: Pims, Pims, känner du inte igen mig, så känner du väl åtminstone igen böttan, som du sto' å' slöbra i.

Skämthistoria.

Måns Möllerri Fränninge brukade berätta: det var en gång en bonnamora, som hade en man som var riksdagsman. När gubben var kommen hem ifrån Stockholm, berättade han hur rysligt fina de voro däruppe. Alla fruntimmerna gingo klädda i fina pälsar med toet (håret) utför, ja se det var minsann redia fruntimmer. Då tyckte bonnamoran att så fin ville hon också vara nu när hon var riksdagsmannamora, och därför så när de slaktade en bock, så tog hon skinnet sådant det var med horn och klövar och det hängde hon på sig. Så om söndagen skulle hon naturligtvis gå i kyrkan och visa sig i all grannlåten. När hon nu kom klivande kyrkegången uppåt, så slog hornen mot golvet för vart steg hon tog. Folket undrade vad i hela världen det kunde vara som dunsade i golvet och höll sådant väsen och för att få se, vad det var reste de sig i bänkarna allihop. Riksdagsmannamoran trodde då att de reste sig av vördnad för henne och därför vinkade hon med handen till dem och sade: sitt, sitt, jag vet nock den dan, ja va inte bättre ja än ni.